



עפ"ת 6777/10/20 - כהן עומר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 6777-10-20 כהן עומר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 52250171049

בפני כב' השופט עמית י' צלקובניק
מערער כהן עומר
נגד מדינת ישראל
משיבה
המערער באמצעות - עו"ד עלא קישאוו
המשיבה באמצעות - עו"ד גבי פאר יאנה מנסור

פסק דין

ערעור כנגד החלטת בית המשפט השלום לתעבורה בפתח תקוה (כב' השופט ט' פרי) מיום 17.9.20 בתיק 10827-08-19, לפיה הורה בית המשפט על דחיית בקשתו של המערער מיום 8.9.20 לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו ביום 7.11.2019 בגין עבירה של נהיגת רכב ללא רישיון נהיגה, ביום 17.5.2019, בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א - 1961.

על הנאשם הוטל קנס של 1500 ₪, פסילה בפועל למשך 3 חדשים, ופסילה בת 3 חדשים מותנית למשך 3 שנים.

המערער טען בבית משפט קמא כי לא קיבל כל הזמנה לדין בדואר, וכי מאישור המסירה עולה אומנם כי דבר הדואר "לא נדרש", ואולם לא הושארה כל הודעה במענו של המערער (במושב זיתן) אודות ההזמנה לדין, וכי גם בדוח "מעקב משלוחים" המנוהל בדואר, לא צוין כי הושארה הודעה לנמען, כפי שנוהגים לציין על גבי דוחות מעקב מעין אלה. עוד נטען כי אישור המסירה חסר פרטים מהותיים, ובכללם שמו של הדוור, חתימתו, מועד ביקורו במענו של המערער, והיכן הושארה ההזמנה לדין, ומשכך חזקת המסירה על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, אינה מתקיימת. ב"כ המערער אף ציין כי במספר פסקי דין נקבע כי היעדרם של פרטים מעין אלה, מונע קביעה כי ההזמנה לדין אכן הועברה כפי שנדרש (עפת 47331-02-19; עפת 61874-01-17 ואחרים).

בנוסף נטען כי נגרם למערער עיוות דין נוכח ענישתו המחמירה, בלא שהתאפשר לו להיות נוכח ולטעון במשפטו.

בית המשפט קמא דחה כאמור בקשתו של המערער לביטול פסק הדין, וצוין, כי זומן כדין ולא דרש את דבר הדואר הרשום, וכי אין בפיו כל טענת הגנה, ומשכך לא נגרם עיוות דין. עוד עמד בית המשפט על כך שמדובר בהטלת פסילת מינימום.



הדין בערעורו של המערער, בו חזר ב"כ על עיקרי טיעונו בבית משפט קמא, נדחה תחילה, לבקשת המערער, כדי לאפשר לו לערוך בדיקה של סדרי הדואר במקום מגוריו. בעקבות כך, המערער המציא תגובה של שירות הלקוחות בדואר לפיה דבר הדואר הנדון נשלח למערער לחלוקה ביום 4.9.19, וחזר כלא נדרש ביום 6.10.19, וכי "**בבירור מול מחלקת הדואר ביישוב**", נמצא, כי המערער "**ידוע ומוכר במען ונמסרו הודעות כנדרש**". עוד טרח ב"כ המערער והציג מספר דוחות "מעקב משלוחים" הנוגעים לחלוקת דואר רשום במקרים אחרים, שאינם קשורים במערער, שבהם מצוין כי "**הושארה הודעה בבית**", בניגוד לדוח המעקב הנוגע לדבר הדואר דנא, שאינו כולל אמירה מפורשת בדבר השארה בבית.

על פי סעיף 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לפקודת התעבורה, רואים את ההזמנה לדין "**כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן**".

לטעמי, לא עלה בידי המערער להפריך את חזקת המסירה. מאישור המסירה עולה כי דבר הדואר הרשום נשלח למענו של המערער, ובתגובת רשות הדואר שהוצגה על ידי ב"כ המערער, קיים אישור נוסף לכך. הציון כי הדואר "לא נדרש" מלמד אף הוא כי ההזמנה נשלחה למערער (ראו בעניין זה, רע"פ 5258/14 **חיים סמימי נ' מדינת ישראל**, 3.8.2014 (פסקה 7)). דוח מעקב המשלוחים מצביע על תנועת דבר הדואר עד חזרתו לשולח, נוכח אי דרישתו. בעניין זה אציין, כי טענת המערער בדבר היעדר ציון מפורש בטופס מעקב המשלוחים בדבר השארת הודעה לנמען, אין בה כדי ללמד כשלעצמה, על אי השארתה, והיה בידי המערער לאשש השערה זו בדבר משמעות הרישום או היעדרו בפנייתו לרשות הדואר, בהינתן גם הודעת רשות הדואר כי סדרי חלוקת הדואר למענו של המערער מוכרים הם.

ולבסוף אציין בעניין זה, כי באישור המסירה מופיעים תאריך ושם הדוור, לכאורה. ככל שקיימת חשיבות רבה למילוי מירב הפרטים באישור המסירה, הרי שלא עלה בידי המערער לנמק מדוע חסרונם של פרטים אחרים שלא מולאו באישור, היה בו כדי לשבש אפשרות להוכיח טענתו כי לא קיבל את הזימון מסיבות שאינן תלויות בו. (ראו בעניין זה, רע"פ 5356/20 **טחאן נ. מדינת ישראל**, 12.8.2020).

המערער אינו מעלה כל טענה כנגד האישום בנהיגה ללא רישיון נהיגה, ולמעשה אינו כופר בה. המערער מלין על חומרת עונש הפסילה ואולם מדובר בעבירה המנויה בתוספת הראשונה לפקודת התעבורה, כך שחל סעיף 38(1) לפקודת התעבורה, המחייב פסילת מינימום שלא תפחת משלושה חדשים אלא בנסיבות שיפורטו, וכבר נפסק כי משהוטל על הנאשם עונש הפסילה המינימאלי הקבוע לעבירה "**קשה לראות כיצד נגרם לו עוול כלשהו מבחינה זו**" (רע"פ 222/13 מחמוד נ' מדינת ישראל (17.1.2013), פסקה 13; רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם**, 25.3.2018).

בנסיבות אלה אף לא נגרם למערער כל עיוות דין.

הערעור נדחה נוכח האמור.

המערער יפקיד רישיון הנהיגה או הצהרה, במזכירות בית המשפט לתעבורה, עד יום 3.3.21.

פסק הדין יועבר לצדדים באמצעות המזכירות ויפורסם בנט.

ניתן היום, ט"ז אדר תשפ"א, 28 פברואר 2021, בהעדר
הצדדים.